солдат президентської охорони не знає страхів і забобон
ще пам‘ятаючи школу і плутаючись в званнях
не маючи як такого сексуального досвіду ну там онанізм те се
служба лише починається
і в нього ще все попереду

де твоя жмеринка воїне де твоя втрачена гражданка
хулі ти тут обливаєшся бромом і компотом
твій президент мотає другу ходку
твоє сумління ластівкою пролітає над очеретами і автобазою
доки сержант ділиться з тобою грінками і гарячим шоколадом

але ця наволоч клала на твою республіку
ось вони щось говорять але насправді вони клали
на твою республіку
і вони посилають тебе на фронт і в наряд
і кожна бомба кожен снаряд
літають в небі збиваючи все підряд
ось і минає осінь потім зима
президента діймають приступи алергії і світової скорботи
президент винаймає ресторан готелю президентський
сідає в порожньому залі за шоколадний концертний рояль
ставить на кришку своє мартіні
і бринькає знічев‘я ю мейк мі філ зо янг френка сінатри

вже ластівки пролітають над готелем президентський
вау думає президент пригомшлива новина
і вийшовши на балкон готелю
звертається до прочан що зібрались внизу
ну що — говорить президент — грузіни бля
по-моєму ми вкінець заплутались хто тут бос
чий це бізнес і чиї в ньому акції
подумайте як-небудь про те що я вам сказав грузіни

життя лише починається воїне світ не такий вже галімий
тиха вкраїнська ніч накриє каптьорку
а вже місіонери кока-коли
проникають на нові території
вбивають флагштоки в кам‘яну поверхню
мавританських побереж
кров піт і сльози бронкса
кетчуп на вулицях пріштіни
діти глобалізації — ми лише пізнаємо одне одного
за допомогою конференцій і зачисток

ось скажімо старий ісама бен ладен
який валить російських піхотинців
гострить свій стилет
що виблискує під червоним півмісяцем
ось бен ладен грає в пінг-понг
ось бен ладен гризе фісташки
ось бен ладен старий кривавий бен ладен
яким лякають калузьких дітей
вирізає гланди піхотинцям
роблячи з них дрібні сувеніри
для трьох своїх дружин

їхні уста гіркуваті мов підсмажений
у солі мигдаль і налиті кров‘ю
їхні пальці довгі і тверді
їхнє волосся пахне
зірками і нафтою

але ця наволоч обкрадає твою країну
вони щось говорять про транш але насправді
обкрадають твою країну
вони щось пишуть про піски і курорти
забороняють траву і аборти
тобі залишаються мінні поля їм залишаються корти

все тому воїне що україна це велика ріка
перетнути яку обламуються навіть птахи
долітаючи лише до середини
і в цій ріці лише самотня риба спливає за водою
підіймається майже на поверхню
майже вистрибує з води
тримається так високо
що в лівому оці в неї
завжди відбивається сонце
а в правому — відповідно –
місяць

якою б втомленою вона не була
і як би пізно
не поверталася
додому